

Szerkesztőség:

Rimaszombat Koháry-utca 21
szám. Ide intézendő a lap szel-
lemi részét érdeklő minden
közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKON.

Felelős szerkesztő: Dr. DIENES GYULA.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előrefizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . . . 12 fillér.
Többzsöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor . . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Tótjaink és a közigazgatás.

Nem terjeszkedünk ki arra, vajjon mi jobb, mi üdvösebb az országra, a nemzetre nézve: az autonóm megyei, avagy pedig az állami közigazgatás, a miről sokat, igen sokat lehetne írni és beszélni, a mint hogy már irtak és beszéltek is. Csak azt a véleményt kockáztatjuk, hogy valamint a régi megyei rendszernek vannak hiányai és fogyatkozásai, úgy az állami közigazgatástól sem várhatunk csodákat, mert hisz ez is csak emberek alkotása, ennek is csak emberek lesznek a közegei s a hol véges eszű, tévedéseknek alávetett, csetlő-botló ember a működő ágens, ott eszményi tökéletességről sem lehet szó. Kiegészítjük azonban, ezt a bizonyára egykönnyen meg nem czáfolható véleményünket azzal a meggyőződésünkkel, hogy akár választott, akár pedig kinevezett tisztviselők látják el az adminisztrációt vármegyékben, úgy az a közigazgatás lesz a legjobb, a melynek emberei nem az aktagyártásban, nem a bürokratizmusban látják majd hivatásuk csucspontját, hanem a kik a nép ügyeit bajait megismerve, erkölcsi, társadalmi, politikai és anyagi téren egyaránt odaadó vezetői, bátor védői lesznek ennek a népnek. S ha valahol, úgy a Felvidéken, a tótok lakta vármegyékben van szükség ilyen tisztviselőkre, a hol a nép szegény és nagyrészt tudatlan is, úgy, hogy a hazafiatlan törekvések igen könnyen behálózhatják és az államra nézve veszedelmes tényezővé tehetik.

Mert éppen a szegény és a tudatlan nép az, a melyet nagyhangú frázisokkal, álarca alatt bujkáló demagógiával, könnyű szerrel félre lehet vezetni, a mint ez tényleg tótjainkkal már évek hosszú sora óta történik. A ki az utóbbi időben a Felvidék s Gömör különböző helyein tartott népgyűlések egyikén-másikán jelen volt, az tudja, hogy minő eszközökkel dolgozik a nép között a különböző ürügy és czim alatt bujkáló demagogia s hogy éppen a megyei tisztviselők azok, a kiknek legtöbbször oda kell tartani a hátukat, hogy rajtuk atyáskodó néptribunok és a felséges

plebs a port elverjék. Okkal-e, vagy anélkül — ki törődik vele?

De hogy sokszor okkal is, azt — fájdalom! — nem lehet tagadni. Egy jócska fejezet az 1848 előtti idők történetéből és közigazgatási kódexéből itt is, ott is, még most is játszódik le szemünk előtt s bizony-bizony nem nyújt valami épületes látványt.

S egy-egy ilyen — hogy is mondjuk? — ósdi felfogás azután az egész szervezetet diskreditálja és szolgáltat anyagot az állam intézményei ellenségeinek az izgatásra.

A vármegyei közigazgatásnak tehát nemcsak pontosnak és korrektnek kell lennie, hanem proprio motu arra is kell törekednie, hogy a nép bizalmát teljes mértékben megnyerje. S erre nem elégséges a korrekt hivataloskodás, mert elvégre is ez csak szoros kötelesség, a melyért fizetség jár s a mely kötelesség elmulasztása büntetést von maga után.

Ismételjük, hogy e fejtegetéseinknél is Gömör viszonyai lebegnek szemünk előtt s ezekre vonatkoztatjuk az itt elmondottakat.

A magyar kormány jelentése szerint ke-rekszámában 50000 ember vándorolt ki az 1900. év folyamán Magyarországból, a mely számból egy negyedrésznél jóval több a tótokra esik, mert a tót kivándorlók száma a mondott esztendőben 14169-re rugott. Előáll az a kérdés, hogy miért éppen a tótok igyekeznek annyira a tengerentuli országokba? Hiszen a Felvidéken nincs túlnépesedés, a tót nép igényei semmivel sem nagyobbak, mint például a hegyi oláhoké Erdélyben, akik szintén szegények s még sem mozdulnak ki kies völgyeikből, még csak napszamosoknak, munkásoknak sem mennek el, mint pl. tótjaink a magyar fővárosba. Azt hisszük, hogy ez a jelenség a tót nép jellemében leli magyarázatát. A tót törekvő, mit legjobban bizonyít a világban szerzte kőborló drótosót, ki óriási nélkülözéseket szenvedni kész, csak hogy pénzt keressen — s ez a törekvő szelleme az, a mely egyuttal nyugtalan természetűvé is teszi s megkönnyíti neki a hazájától való megválást. Az oláh

ellenben maradi, nembánom ember, a ki már csak ezért sem igyekszik szerezni, nehogy több adót kelljen fizetnie, — inkább nem is dolgozik s az éhezéstől sem retten vissza. A dolce farniente, az édes semmittevés, a nyugalom a fő. Ot, az oláh hegyi lakót, hiába csábítgatják az amerikai ügynökök, — a biztos mamaliga kedvesebb neki kis kolibájában, mint az ígért kalács messze idegenben, ha azért azon fölül még dolgozni is kell. A dologtól fázik leginkább, — míg ellenben a tót keresve keresi a jól fizető munkát, s a mire pl. a budapesti tót napszamos az építkezések körül napi 60—80 krajczárért vállalkozik, arra az oláh ember semmi áron sem vállalkoznék. Ez így van. S mivel így van, igen természetes, hogy a tót oda igyekszik, a hol jobban fizetnek a munkájáért, mert ő is azt vallja, a mit a magyar ember: a jobb megölje a jónak.

Nyujsuk hát mi ezt a jobbat a tótnak, — s munkaereje, életrevalósága, törekvő szelleme nem fog idegen szolgálatba lépni, hanem a magyar hazának fog gyümölcsözni, kamatozni, a mely neki is, a tótnak is az édes hazája, a melytől ő is csak kénytelen-kelletlen bucsuzik el, ha csak ideiglenesen is, mert hisz tudjuk, hogy még a tengeren túlról is vissza-visszavágyik a lelke bérczes honába, a hol nincsenek ugyan felhőt karczó házóriások, de vannak égbe nyuló, hótakart hegyek, a melyek komoran bár, de mégis oly titkos, oly kimondhatatlan varázsszal tekintenek le a fenyvesekkel koszorúzott völgyekbe és a völgyekben elterülő kis falukra, az ő első és igazi otthonára, hogy azokat elfeledni, ha még úgy akarná is, nem képes. Megbecsülhetetlen kincsek hevernek erdőinkben, hegyeinkben, havasi legelőinkön, vizeinkben s e tömérdek kincs között egy munkabíró, munkászerető nép nem szerzheti meg a mindennapi kenyerét s idegenbe kénytelen menni. Iparvállalataink, gyáraink, kereskedelmünk a külföldi munkások ezreit foglalkoztatják s biztosítják nekik a tisztességes megélhetést, — akiket pedig ősi jognál fogva illetve meg ez a munka, ez a kereset, ez a biztos existentia, — és akik ezt a magyar haza iránti sze-

TÁRCZA.

Tegnap még . . . .

Tegnap még pusztá volt
A fáknak az ága,
S az éjjel virágok
Ezre szállt reája.

Tündöklő virágok,
Gyémántként ragyogók;
Ünneplik — hogy eljött —
A kedves Tél apót.

Az éjjel érkezett
Erre a határra,
S fehérbe öltözött
A vidék szavára . . . .

A kapuk megnyíltak,
S fel-alá az utcán,
Cseng, bong és vidáman
Vágtat sok czifra szán.

Apró és nagy fiu
Az utcán tanyázik;
Repül a hó-golyó,
Pirosak orcáik.

Mindenki örvend, hogy
Tél apó már megjött,
Csak egy vén anyóka
Haragszik szerfölött.

* * *
Szegénynek nincs fája,
Az erdőn szedeket;
Sóhajtoz, hogy mért is
Adott az Ur telet?!

Szentesi Tóth.

Merengés.

(Tudósítás a rimaszombati koresolyázó-egylet szilveszteri estélyéről.)
Irta: ALMANSOR.

Künn voltam a mezőn. Hideg és kopár ott minden. A hideg szél folyton zavart ábrándozásomban. Mert én úgy szeretem a mezőket, az erdőt, a hegyeket, hogy még télen is kijárok hozzájuk ábrándozni. Ne nevensenek rajtam, mert meleg bundámban ábrándozom.

Ez az ábrándozás tulajdonképen haszontalan és káros mulatság, de jó. En szeretem. Nagy élvezet az, higyjék el, mikor az ember megáll valahol az Akasztó-hegyen és végigtekint a pusztá tájon.

Az egész vidéket szélesen elterülő félig átlátszó szürke ködfoszalányok borítják s túl a ködön messze és homályosan előtűnnek a kekes hegyek. Megállók és nézek a ködbe. Képzetelemben kirajzolom ott messze a kék hegyek alatt azt a költői kis kunyhót, hol lobogó tűz körül boldog, egyszerű emberek, mosolygó szemű, édes ajku leányok csevegnek.

Es vágyom oda közéjük, vágyom szívem egész hevével.

Majd folytatom ábrándjaimat s képzetelem elvisz a kék hegyeken túl, messze délre az örök tavasz honába, hol most zöldül az erdő, virul a lomb, hol virágos mezőkön, karsu délszaki tündérek, fekete szemű, heves vérű, szenvedélyvel szerető lányok pompázó virágot szednek és hangos kacajukkal betöltik a madárdalos ligeteket.

Es vágyom oda, dél virágos mezőire, csalógalnyados ligeteibe, a forróvérű, édes ajku tündérek közé. Vágyom utánuk szívem egész hevével.

Szerelmes szívű fiu vagyok, képzetelem mindig csak a leányokhoz visz. Ma is künn voltam ábrándozni és visszaidéztem azoknak a tündéreknél képét, kik nem ugyan Itália virágos mezőit, de a bálterem falait töltötték be ezüst csengésű pajzán kacajukkal és csevegésükkel. Hallom a kocsik robogását, melyekből lenge tündérek szállnak ki s lejtjenek fel a bálterembe, hol zsong

az élet, a jókedv. Még feszesen sétálnak a párok, még ép a művésziesen felsütött haj a lányok mosolygó fején, még folynak a kölcsönös üdvözlések, a konventionális beszédek, de ime az első csárdás megindul és — — — csuhaj, sohszem halunk meg! . . . megbomlik a felsütött haj, felpeszdül az ifju vér, már tul vannak az üres beszédeken és következnek a mámorító édes szavak: imádom, szeretem.

Nézem azt a szerelmi lakomát, nézem a pihegő kebleket, az epedő szemeket; látom, hogy pirulnak az orcák, látom, hogy merül el az az ábrándos szemű halovány ifju párjának biztatón kedves kék szemében. De vége a lassúnak, a banda közbe vág egy gyors csárdással. Egy időre megszűnnek az epedő tekintetek s a szerelmi vallomások, csak a lábak peregnek vigabban és néha hallszik fel a lármás zenéből egy-egy lábdobbanás, vagy egy széles kedvről tanuskodó kurjantás: csuhaj!

Következnek a kórtánczok. Ott ülök egy sarokban, gyönyörködöm a bájos párokból és eszembe jut, hogy mégis hunczut a német, a miért a valczert kigondolta.

Ebben a pajkos tánczban az ember kedve szerint szoríthatja párját a kebléhez, úgy, hogy még szívének dobogását is megérzi.

Lekönyöklök a térdemre s nézem a piczi lábakat, a mint a repülő szoknya alól feltűnnek. Oh mennyi poézis van egy ilyen kis női lábacskában, egy ilyen csokolni való kis jószág . . . Piff! Egy repülő szoknya egy pofon ütött kacsingatásomért, hogy a monoklim, — egyedüli biztos fegyverem — messze elrepült. Majdnem, hogy összetört.

A vacsora alatt, a kik egymás mellett tiltunk, eljátszottak Heinenak egy költeményét. Igazán érdekes volt. Arról volt szó, milyen legyen a szerelem. A másik egyhangulag vallották, hogy a szerelemnek platonikusnak kell lennie. A lányok, a kiket a pezsgő felmelegített, azt hirdették, hogy a platonikus szerelem nem ér semmit. Voltak a kik szenvedélyes szerelmet kívántak (nem árulom el őket), de egy volt közöttük, a ki azt

rettel és ragaszkodással is meghálálnák, azoknak ezrei idegen földön kénytelenek sorsukon lendíteni.

Azt mondhatná valaki, hogy hát hiszen a kormány, a törvényhozás kötelessége segíteni ezeken a bajokon. Igaz, s tölük telhetően segítenek is, — ámde a közvetlen orvoslás mégis csak a periferiákon történhetik s ha itt üti föl tanyáját a közömbösség, a nembánomság, ugy hasztalan és meddő a kormánynak és törvényhozásnak minden intézkedése.

A nép jólléte, boldogulása jórészt a közigazgatási tisztviselők kezében fekszik s így az a közigazgatás lesz a legjobb, a legtökéletesebb, — akár választott, akár pedig kinevezett tisztviselők lássák azt el, — a mely közigazgatás a népek ezt a boldogulását hordja a szíven. Ilyen közigazgatás mellett eredménytelen lesz a nemzeti-ségi és minden egyéb izgatás és bujtogatás! — Ilyen közigazgatás lesz a magyar faj fölényének, a magyar nemzeti állam legbiztosabb és megingathatatlan alapja.

F. H.

Előfizetési felhívás.

A „Gömör-Kishont“ huszonharmadik éves fennállására a lap kiadóhivatala önérttel tekinthet. E hosszú fennállása alatt nem volt olyan időszak, melyben elvállalt feladatának hű és tárgyilagos teljesítésétől eltért volna. A mellett, hogy a vármegye minden irányu ügyét felölve, élénk figyelemmel kísérte minden kérdésben s a békés hangú és legtárgyilagosabb véleményével tárgyalta, hirt adott a vármegye minden fontosabb társadalmi, köz-művelődési eseményeiről. Figyelemmel volt arra, hogy a lap irodalmi színvonalon álljon s e czélból igyekezett a lap köré csoportosítani ugy a helybeli, mint a messze vidék irodalommal foglalkozó leghivatottabb erőit, kik egyszersmint a lapot a közügyi kérdések taglalásán kívül élvezetes szépirodalmi dolgozatokkal is gazdagítják. A midőn a kiadóhivatal ígéretet tesz az iránt, hogy e lapot továbbra is az eddigi szellemben s gazdag tartalommal igyekszik fentartani, kéri a t. olvasó közönséget, hogy azt anyagilag támogatni, illetőleg arra minél nagyobb számban előfizetni sziveskedjék. A lap előfizetési ára mar-

rad a régi, vagyis:

Egész évre	8 korona.
Félévre	4 korona.
Negyedévre	2 korona.

A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala.

Hirek és vegyesek.

A Fejérváry diszpolgársága. Városunk társadalmának vezetői körében mozgalom indult meg az iránt, hogy báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter városunk diszpolgárává választassék meg. Mint halljuk a városi képviselőtestület legközelebb tartandó közgyűlésén e tárgyban indítványt fognak előterjeszteni. Az indítványt már eddig is számosan írták alá.

Köburg herceg vadászatai. Köburg herceg gömöri birtokán a vadászat pár nap mulva megkezdődik és három egész hétig fog tartani. A herceg ez idő alatt a balogvári kastélyban fog lakni s több főúri barátját is itt szállásolja el.

Uj ügyvéd Rozsnyón. Dr. Pósch József Rozsnyón nagycsucsomi-utca 426. sz. a. ügyvédi irodát nyitott s ajánlja magát a jogkereső közönségnek.

Eljegyzés. Báthory László sz. k. m. kir. honvéd főhadnagy és a rimaszombati takarékpénztár tisztviselője e napokban váltott jegyet Ipolyságon néhai Fancsali

állította, hogy nincs szerelem. En hallgattam, mert nem szeretek hölgyekkel vitatkozni, de nagyon sajnáltam, hogy az én kis babám nem volt ott, mert ő legjobban tudta volna bebizonyítani, hogy igenis van szerelem s hogy milyen legyen.

A jó kedv a tetőpontra hágott. Csengett a pohár, csillogtak a szemek, hangos kacagások és pezsgő durrogások töltötték be a termet s a jó kedvnek e kedves lármáját szívetérintő symphoniává egyesítette a muzsika. Mikor pedig az 1901. év tizenkettedik óráját elütötte az óra, az egész társaság a Rákóczy-induló hangjai, lelkes éljenzések, koczczintások és szerencsekívánatok mellett berobogott az új esztendőbe, azon reményben, hogy az majd gavallérabb lesz és több jeget csinál, mint az elmúlt.

Egyszerre megszűnik a cigányzene, mozgás támad az egyik oldalon, hol a legtöbb vőlegény és menyasszony ült. Kezdik a szuppé-csárdást. Az „el nem jegyzett“ lányok és fiuk hangosan tiltakoznak a vacsora korai befejezése ellen, nem akarnak még táncolni. De a menyasszonyok hajthatatlanok, ők táncolni akarnak, ugys az utolsó farsangot járják lány korukban. Jó, hát táncoljanak. Így történt, hogy a szuppé-csárdás elejét csupa menyasszony táncolta s hogy az új év háborúval kezdődött.

Igy idéztem én vissza képzeletemben ott künn a mezőn a Szilveszter-estét, merengve a láthatár távoli ködében. És a ködben feltűnedeztek előttem az estély tündérei, azok a bájos, lenge lányok és menyasszonyok.

Es visszavágytam oda közéjük, visszasírtam azt a kedves éjszakát.

Vajjon mikor fogom megint együtt látni a tündéreket. Ugy érzem, hogy a jégpálya hiveinek nem ez volt e télen utolsó összejövetele, bár zöldül a fű az utszelen, csomósodik az őszi saláta a kertekben. Oh jég jövel! Nehogy azonban meggyanusítsanak, hogy a fejmenek-pezsgő okozta köde miatt nem tudom elmondani kik voltak ott jelen, ime leírtam magamnak.

Lányok: Bernát Ida, Hegyessy Rózi, Illés

Joób Mihály volt szolgabíró szép leányával Gizellával. Üdvözljük!

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter Kovács Béla irodakezelési gyakornok budapesti lakost a helybeli m. kir. pénzügyigazgatóságához irodatiszté nevezte ki.

Halálozás. Özv. Ebeczy Emilné, Gömörvármegye egykori tanfelügyelőjének özvegye hunyt el Egyházastáson 82 éves korában. — Nyugodjék békével.

Kinevezés. A belügyminisztérium ideiglenes vezetésével megbízott miniszterelnök Gömörvármegyébe a várgedei körbe Köhler Gusztáv körjegyzőt anyakönyvesse nevezte ki.

Szolgabírák beosztása. Hámos László vármegyénk főispánja az 1902. évre a járási szolgabírákat a következőképen helyezte el és pedig: 1. A rozsnói járás főszolgabírói hivatalhoz: Jankovics Ottó tb. főszolgabíró és Maurer Oszkár szolgabíró. — 2. A rimaszombati járás főszolgabírói hivatalhoz: Molitörisz Zoltán tb. főszolgabíró és Ragályi Kálmán szolgabíró. — 3. A tornallai járás főszolgabírói hivatalhoz: Ifj. Hevesy László tb. főszolgabíró és Kubinyi Zoltán szolgabíró. — 4. A rimaszécsi járás főszolgabírói hivatalhoz: Rémenyik Aladár tb. főszolgabíró és Madarassy Iván szolgabíró. — 5. A nagyrócei járás főszolgabírói hivatalhoz: Porubszky Imre tb. főszolgabíró.

Jelölés. A rimaszombati kir. járásbírósnál Szakmáry Gyula volt aljárásbírónak a beszercebányai kir. ügyészséghez alügyészsé történt kinevezése folytán megüresedett albirói állás betöltése iránti jelölő ülését e hó 7-én tartotta a helybeli kir. törvényszék öt tagu tanácsa. Mint értesülünk, negyvennél több pályázat érkezett be. A pályázók közt van Vesz Ferenz kir. törvényszéki jegyző és dr. Fülöp Dezső kir. aljegyző is. Valószínű, hogy a törvényszék e kettőt jelölte az első két helyen, hogy melyiket az első helyen, azt nem tudjuk, mert a törvényszék kandidationalis ülésében történtek, hivatalos titkot képeznek.

Halálozás. Kemény Dezső nyugalmazott ág. ev. lelkész váratlanul elhunyt öcsésénél f. hó 3-án Osgyánban. Temetése f. hó 5-én ment végre a gyászoló rokonság és közönség részvéte mellett. Nyugodjék békével.

A feledi kath. templom ujjáépítése. Hosszu vajadás után végre engedélyezte a vallás- és közoktatásügyi minisztérium a feledi kath. templom építését 31908 kor. 42 fill. költséggel. E szerint a régi kápolnaszerű templomcska, melybe alig fért 50 ember, tavasszal le lesz bontva és helyébe a rimaszombati kir. államépítészeti hivatal által készített terv szerint új díszes templom fog épülni. Az építés biztosítása végett f. hó 27-én délelőtt 10 órakor a kir. államépítészeti hivatalnál zárt írásbeli versenytárgyalás fog tartatni.

Korcsolya-egylet szilveszteri mulatsága. A kitünően sikerült estélyéről egyik munkatársunk tárczában kedvesen referál. Ugy erkölcsileg, mint anyagilag sikeresnek mondható. Páratlan szép közönség volt jelen. A korcsolya-egylet pénztára pedig 51 koronával lett gazdagabb.

Szolgálati beosztás. A rimaszombati kir. törvényszék hivatalnokainak személyi és szolgálati beosztása az 1902. évre a következő: 1. Közpolgári ügyek tanácsa: Elnök Kubinyi Aladár, elnökhelyettes Vozáry György, rendes tagok Cseh István, dr. Kálniczky Géza, póttagok Vozáry György, Medveczky Sándor, jegyző Majtán Arnold. 2. Váltó-, kereskedelmi és esődügyek tanácsa: Elnök: Kubinyi Aladár, elnökhelyettes Altdorffer István, rendes tagok Vozáry György, Kolbay Sándor, Cseh István, póttagok Medveczky Sándor, Kovách Géza, jegyző Lehoczky Márton. 3. Polg. felebb. tanács: Elnök Kubinyi Aladár, elnökhelyettes Altdorffer István, rendes tagok Altdorffer István, Vozáry György, póttagok Kolbay Sándor, Cseh István, jegyző Fodor Zoltán. 4. Büntető főtárgyalási tanács: Elnök Kubinyi Aladár, elnökhelyettes Kolbay Sándor, rendes tagok Kolbay Sándor, Kovách Géza, póttagok dr. Kálniczky Géza, Vozáry György, jegyző Vesz Ferenz, dr. Fülöp Dezső. 5. Esküdtbírószág: Elnök Kubinyi Aladár, elnökhelyettes Kolbay Sándor, rendes tagok Kolbay Sándor, Vozáry György, póttagok dr. Kálniczky Géza, Lengyel György, jegyző Vesz Ferenz, dr. Fülöp Dezső, Fodor Zoltán. 6. Büntető felebbviteli tanács: Elnök Kubinyi Aladár, elnökhelyettes Medveczky

Ilna és Irén, Kubinyi Clema, Szakall Marcsu, Rózi és Boriska és Szontagh Rózi. Asszonyok: Dr. Löcherer Tamásné, az estély elnökének kedves neje, özv. Bernát Gyuláné, Bornemisza Lászlóné, Fáy Istvánné, özv. Illés Gyuláné, Kubinyi Andorné, Máriássy Lászlóné, Marton Istvánné, dr. Meskó Miklósné, Molnár Józsefné, Ragályi Gézané, Szakall Vinczéné, Szentmiklóssy Kálmánné, Szontagh Zoltánné és Urbán Ferenzné. Úr ak: Dr. Löcherer Tamás az estély elnöke, dr. Baksay Dezső, Bérczy Kálmán, Bornemisza László, Dapsy Rezső, dr. Dienes Gyula, Fáy Antal, Fáy István, Fáy Elemér, Fekete Pál, Hámos Aladár, Joob Győző, Komáromy István, Kubinyi Andor, ifj. Kubinyi Andor, Lehoczky Márton, dr. Lichtschein Adolf, Lokcsánuszky Lajos, Lovass Árpád, Majtán Arnold, Máriássy Gyula, Máriássy István, Marton István, Molnár József, dr. Meskó Miklós, dr. Mészáros István, Ragályi Géza, Ragályi István, Szabó Elemér, Szakall Kálmán, Szakall Vincze, Szemann Endre, Szelezky Árpád, Urbán Ferenz, Uthy Kálmán, dr. Weinberger Rezső és én.

A megtért.

Husvét vasárnapján volt az esküvőjük. Amit öt éven keresztül oly epedő szívvel vártak, a miről oly szépeket álmodoztak s amiről ébren is oly édesen, oly sóvárgóan tudtak beszélgetni, az végre elérkezett; egymáséi lettek Isten s emberek előtt örökre — elválaszthatatlanul.

Talán nem is tudták megérteni eme két szót: örökre elválaszthatatlanul, hisz oly fiatalok voltak mindketten; de meg ők most csak örülni tudtak, az ő szívek most csak a boldogságtól dobogott, ajkaik csak szerelemről suttogtak egymásnak százféle bohóságot, ezerféle kedvességtől megtűszerezve mámorítón, — édesen.

A fiu ölébe vette a lányt. Tetteh, most már a felesége volt. A fiatal asszony pedig odaszorította lábában égő arcát a férj boldogságtól hullámzó keblére, zokogott örömeiben sokaig. A lehulló könnyeket a férfi felcsókolta, ő pedig vissza mosolygott rá a könnyeken ke-

Sándor, rendes tagok Kolbay Sándor, Medveczky Sándor, póttagok Vozáry György, dr. Kálniczky Géza, jegyző Salzmann Ottó. 7. Vádtanács: Elnök Kolbay Sándor, elnökhelyettes Vozáry György, rendes tagok Cseh István, dr. Kálniczky Géza, póttag Vozáry György, jegyző dr. Fülöp Dezső. 8. Fegyelmi bíróság: Elnök Kubinyi Aladár, rendes tagok Cseh István, Kolbay Sándor, póttagok Vozáry György, Altdorffer István, jegyző Vesz Ferenz. 9. Vizsgálóbíró: Medveczky Sándor, ennek helyettese: Vozáry György. 10. Telekkönyvi bíró: Kovách Géza. 11. Kereskedelmi ülnökök: Baksay József, Engel Adolf, Braun Zsigmond kereskedők. Tolmácsok: német tolmács Böhm János fogim. tanár, tót tolmács Hüvössy Lajos. 13. Állandó szakértők: dr. Zehery István tszéki orvos, Törköly József, Vary János és Kozák István írászakértők.

Házasság. Lányi Bertalan — kire az itt töltött időből is kellemesen emlékezünk vissza. — miniszteri tanácsos bájos szép leányát Mártát e napokban vezette oltárhoz Hazslinszky Géza a temesi kir. járásbírószág vezető bírja.

Áthelyezés. A jolsvai honvéd zászlóalj kedves és derék parancsnoka Sulyok Mór őrnagy helyére, Tinz Rezső őrnagy volt beszercebányai hadkiegészítő parancsnok helyzetetett át, a ki remélhetőleg elődjének szellemében, a jolsvai társadalomnak kedvelt tagja lesz.

Halálozás. Melzer Ede nyug. polgári iskolai tanár december hó 24-én 73 éves korában Dobsinán elhunyt.

Ügyvédi kamarai hír. A miskolci ügyvédi kamara ifj. Badinyi Gyula rozsnói ügyvéd elmebetegsége következtében, a nevezettnek ügyvédi iratai és értékei őrzésére s a halaszthatatlan teendők ellátására gondnokul Szontagh Aladár rozsnói ügyvédet rendelte ki.

Szilveszter-este a polgári körben. Régóta nem tapasztalt eievenség, csapongó vig kedély költözött be a polgári olvasókörbe az ő-év utolsó estéjén s a jelen voltak olyan kitünően sikerült szilveszter esti mulatságból vették ki részüket, a milyen még aligha zajlott le a kör helyiségében. A szépszámu válogatott közönség egészen megtöltötte a kör dísztermét s a fiatalok csakhamar táncra perdültek, a legjobb hangulatban bucsuztak el az ő esztendőtlől. Ejtél előtt a bohócok tréfás kar felvonult s a lelkes hangulatot mókáival ugyancsak fokozta, éjfélkor pedig a terem elsötétült s a bengáli fényvel bevilágított színpadon megjelent egy fehér ruhás bájos kis angyal: Szabó Margitka s az újvet azzal köszöntötte, hogy apró üde virágoktréákat szórt a közönség közé. A színpalak mögött pedig megszólalt a kar s mély érzéssel, áhitattal énekelte a következő szép dalt:

Isten veled haldokló ősz barátunk!
Vén Szilveszter, hű kedves cimboránk,
Ki, míg magad készülsz az elmúlásra,
Reánk vigágnak öntöd szín-borát!
Csapongjon hát a dal s a tánc ez éjjel,
Zene zendüljön s esengjen a pohár,
Az esztendőt temessük vig kedélylyel . . .
Eljen az újév — az ő halva már.
Eljen az újév!
Eljen az újév!
Sötétség, bánat röpöngj szerte-széjjel
S jövel szívünkbe vidám fény sugar.

Azután ujra kezdődött a tánc s a reggeli óráig lankadatlan jó kedvvel folyt.

A főgymnasium új épületének építkezése ügyében — mint örömmel értesülünk — döntő fordulat állott be. Az iskola igazgató választmánya, mint a fentartó testületek képviselője, szombaton tartott ülésén elhatározta, hogy az építkezést sürgősen és halaszthatatlannak tartja s annak megkezdését már e t a v a s z s z a l óhajtja. A tervek elkészítésére és benyújtására márczius 1-ig nyílt pályázatot hirdet 3 pályadíjjal. E pályázatra, mely lapunk hirdetései között olvasható, felhívjuk olvasóink és különösen a szakkörök figyelmét! Bizvást reméljük, hogy városunk és megyénk minden kiválóbb építészéhez fog járulni a pályázat művészi színvonalának emeléséhez!

Helybeli pénzüintézetek zárlata. Városunkban mind a három szépen virágzó pénzüintézet lezárta mult évi mérlegét, s mint örömmel halljuk az 1901. évi nyereség jóval fölülmulja az előbbi évit.

resztül, mint a szívárvány a fényes napsugárra. Azután együtt kacagtak ezen mindketten. Mit törődtek ők most azzal, hogy a vonat mese szép tájakon robot keresztül, melyeknek nézése álomba ringatja a lelket; mit bánták ők, hogy odakint a tavasz most kelté életre a szunnyadó természetet holtszerü álmából; mit bánták ők, hogy a kis pacírta a lég magasában szerelemről csacsog búbajos regéket; — ők most csak egymást látták, egymás szíve dobogását hallgatták; azt pedig, hogy közöttük mások is vannak, kik sóvárgóan nézik enyvelgősöket, ők azt most mind — mind feledték.

Mikor pedig haza értek a kies puszta, a nagy alföldi róna egyik szegletébe s a férfi bevezette nejét kisdéd hajlékukba, — a fiatal asszony olyan természetesen találta, hogy már most ő itt fog lakni, itt a pusztában, távol szeretteitől, messze a nagy város zajától, messze még az emberektől is. Csak ő lesz velem a kedves. Hisz ez az egy kárpótolja valamennyiért.

Itt építék ők fel együtt azt a puha selymes kis fészket, melyet képzeletben már annyiszor összeállítottak.

Es felépítették a kedves kis fészket; . . . kibélelték azt puha, selymes anyagokkal; bódító szerelemmel, csendes meglepéddel, kacajuktól lett az édes, örömtől lett az kedves, dalaiktól lett az hangos, és olyan boldogok voltak mind a ketten.

Mikor pedig mindketten beteltek a szerelem mámorával, akkor ugy vágyakoztak megint az emberek közé, ugy kívánczoktak a társaság után.

Es elmentek az emberek közé és bele vegyültek a társaságba. Abban a társaságban pedig, melybe beléptek a többek között volt egy szép alföldi leány is.

A fiatal férfi a szép lány mellé került. Eleinte tartózkodóan beszéltek egymással közönyös dolgokról, hideg hangon. De mentől tovább haladt beszédök árja, annál érzételesebb lett az; akár csak a tova rohanó patak, mely mindég mélyebb s mélyebb lesz, amint utjában előre tör. Eszre sem vették, amint oly mélyen bele néztek egymás szemébe, hogy pillantásukkal együtt a lelkük is e tekintetbe, azután egymásba vesz . . .

Halálozás. Vettük és adjuk a következő gyászjelentést: „A nagyrőzei állami polgári és felső kereskedelmi iskola tanártestülete fájdalomtól megtört szívvel tudatja, halasi Gyula a felejthetetlen kartársnak, élete 60., buzgó tanárkodása 32-ik évében f. hó 2-án, rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 4-én d. u. 3 órakor fogtak az ág. ev. hitv. egyház szertartása szerint örök nyugalomra helyeztetni. Nagyrőze, 1902. január hó 2-án. A béke anyagya örökdiék drága porai felett A nagyrőzei áll. polg. és felső keresk. isk. tanártestülete.

Irodalmi hír. Böhm János, főgimnáziumi tanárnak „Consecutio temporum“ című művét, melyet a latin nyelv könnyű és alapos megtanulásához segédeszközzül nyelvkönyv, a budapesti tudomány-egyetem szaktanárjai, mint ezérvetető dolgozatot, a tanárjelölteknek figyelmébe ajánlották. Gratulálunk!

Kinevezés. Strigner János okl. polg. isk. tanítót — a jolsvai ev. egyház tanítóját — a vall. és közokt. miniszter Nagy-Szent-Miklósról az áll. polg. iskolához helyettes tanítói nevezte ki, s új állására már el is költözött. Helyének betöltésére a pályázatot legközelebb írják ki.

A polgári olvasókör bálja. Megindultak az előkészületek s a legkedvezőbb auspiciumok között tekinthetünk a polgári olvasókör ez idején február hó 1-én rendezendő fényes táncmulatsága elé. — Mindenki tudja, hogy ez a bál a farsang egyik legkiválóbb mozzanata, melyet közönségünk nehezen vár s melyen mindenki jól érzi magát, kellemesen szórakozik. Igaz, hogy talán egy mulatság érdekében sem folyik olyan nagy buzgósággal az akció, mint ez esetben, mert évről-évre fokozni akarják a sikert s az ifjuság is szívesen sorakozik a rendezőség gárdájába, hogy a fényes sikerből részét kivegye. A polgári olvasókör bázisára javára rendezendő mulatság védnökségét ez idén: *Juraskó* Jakabné, *Kohúth* Lajosné, *Konyha* Béláné, dr. *Krausz* Gyuláné, *Matolcsy* Pálné, *Pitta* Lipótné és *Szabó* Istvánné urnók vállalták el. Igazán szerencsés választás, mely már előre is biztosítottak jelzi a sikert. Ha még hozzá vesszük, hogy a lelkes ifjuság köréből alakult *százas rendező-bizottság* élén állanak: Dr. *Dienes* Gyula és dr. *Kovács* László elnökök, *Kubinyi* Zoltán, *Spády* Ferencz, *Sipos* Béla és *Szojka* Pál alelnökök, *Dapsy* Rezső, *Máriássy* István, ifj. *Lokcsánsky* Lajos és ifj. *Törköly* József titkárok, *Bód* Imre, *Bródy* József, *Kollányi* László és *Miskolczy* Lajos jegyzők, *Rónay* Gyula pénztáros, ugy elmondhatjuk, hogy a polgári olvasókör ez idején mulatsága bizonyára méltán fog sorakozni siker tekintetében az előző évekhez. Sőt a vigalmi bizottság fáradhatlan elnöke: *Schulhof* Pál azon buzgólkodik, hogy az idején mulatság felülmulja az előzőket. Adja Isten, hogy fáradozását fényes siker koronázza.

A kereskedők védelme. A fogyasztási szövetkezetek működése ellen kereskedői körökből panaszok érkeztek a kereskedelmi miniszterhez, ki a kamarákhoz ez ügyben kérdéseket intézett. A miskolci terményszarnokban vasárnap mintegy 300 kereskedő gyűlt össze, hogy a szövetkezetek ellen kifejtendő akciókat tárgyalják. Gömörmegye és Rimaszombat kereskedőinek képviselőiben *Heksch* Bertalan jelent meg az értekezleten, mely egy bizottságot küldött ki azzal a megbízással, hogy a kibocsátott kérdőívekre írásban beérkező válaszokat tanulmányozza s ez alapon elaborátumot adjon be a Kamara utján a miniszterhez kit a népes értekezlet táviratilag üdvözölt.

A tamásfalai dúsai vicinális ut a pendelesi téglaházról Dusa község közepéig 2000 folyó méter hosszban az ősszel ki lett építve és ezáltal vármegyénk uthalózata ismét egy erős utalappal bíró rendszeresen épített utszakkal gyarapodott. Ezen utat Rimaszombat városa valamint Tamásfala, Dusa, Majom és Kis-Gömöri községek egyesült erővel építették közel 17000 korona költséggel. Az építés felülvizsgálata december hó 2-án lett megejtve, a midőn az ut *Deutsch* Izrael miskolci vállalkozótól átvétték és a forgalomnak át lett adva. A felülvizsgáló bizottságban részt vettek: *Máriássy* Gyula rimaszombati járási főszolgabíró, *Hámos* Aladár, *Molnár* Lajos, *Juraskó* Jakab kir. főmérnök, *Jaczkó* Pál városi mérnök, *Bodor* Armin építésvezető kir. mérnök, továbbá Dusa, Majom és Kis-Gömöri községek bírái.

Csak a fiatal asszony látta ezt a hazard játékot, melybe talán ő a szemlélő lesz a legvesztesebb. Vergődő szíve nézte a férj pajzanságát, önmegtartó lemondással annak a másik nőnek kaczeréségét. — Hisz oly fiatalok voltak még mind a hárman. Mikor elbucusztak, akkor rázkódott mindegyik össze, de azért nem szóltak egész uton egymáshoz egy szót sem. El voltak foglalva mindannyian gondolataikkal. Kettőjüké rózsás s az be-aranyozta őket, de a fiatal asszonyé sötét volt.

Mikor pedig haza értek, a fiatal asszony ráborult a férj keblére, mint egyszer nem is olyan régen s oly fájdalmas zokogásban tört ki, hogy még az erős férfi is megremegett bele.

Azután ráemelte könnyben uszó szép szemét s így szólt hozzá: „Edes uracskám!“ olyan rosszul esett ez a mai játék nekem, még csak nem is szóltál hozzám. — Azután megint zokogni kezdett még fájdalmasabban mint előbb; forró könnyei a férfi kezére perogtak, az pedig úgy érezte, mintha egy-egy sebet égetnének azok a könnyek. E fájdalmas érzések alatt így szólt a pihegő szép asszonyhoz: bohó gyermek, hisz most már itt vagyok, a tied vagyok újra. — Igen az enyém vagy, de mit ér ha szíved más bírja, ha lelked másért ég s ha rám nézve halott már mind a kettő. Mi csak addig vagyunk boldogok, csak addig élhetünk egymásnak, amíg szívünk egymásért dobog. Ért a repkény is körül fogja a hatalmas tölgyet ölelő karjaival addig, míg az a magasba, ég felé tör, de ha egyszer a tölgy elpusztul, kivész, meghal a repkény is vele, mert hisz nincs többé akin emelkedjék, nincs többé akit körül öleljen karjaival.

A férfi szeméből két könnyesebb szivárgott alá s amint érezte, hogy e kedves asszony megint csak visszahagyja a lelkébe magát, a melyben ő már-már másnak adott helyet, — lehajolt hozzá s ajkára egy hosszú, szenvedélyes csókot nyomott, oly édeset, oly forró, mint egyszer nem is olyan régen.

Heinrich János.

Halál. Losoncson f. hó 3-án elhunyt özv. *Szlávy* Lajosné, szül. *Turcsányi* Luiza. Benne hírneves veterán professzorunk: *Fábr* János sógornójét gyászolja.

Villanyvilágításról. Ugy halljuk, — hogy a villanyos világítás létre hozatala körüli fáradozók kérést adtak be a városi tanácsnak, melyben a „Zöldfa“ épület felmondását kérelmezték a bérlő ellen, azon okból, hogy tavasszal e helyen a villanytelep építése kezdetét vehesse. Bár már tavaszodna.

Egy letört virág. Virágában — az élet tavaszán — költözött el Jolsván 1901. december 23-án *Führer* Ida pósta-kiadó, éltének 21. évében, özv. *Führer* Pálné hercegi számvető özvegyének anyai fájalmára. A kedves halott temetése december 24. d. u. 2 órakor volt. Nyugodjék békében!

Szántás januárban. Deczembeben híre járt mindenfelé, hogy nyílik az ibolya, virágzik a rózsá, tavaszodik. Ma már azt halljuk, hogy Feleden és környékén szántanak és vetnek is. Nincs más hátra, ha így megy, minthogy már februárban arassanak.

Szenzációs emberölés. A folyó évi január hó 1-én a reggeli órákban Putnokon a gróf *Serényi* Béla erdőkerülője a Bucinka nevű erdőrészben tilos vadászatot érte *Pádár* Miklóst és társát és őket fegyverük átadására szólította fel, azonban az orvadászok e helyett rápuskáltak, de nem találtak. Ekkor a kerülő is ezélba vette őket s rájuk lőtt. *Pádár* Miklóst a golyós löveg az alsó testén érte s alulról felfelé haladva keresztül ment a hátán úgy, hogy a bele is kifordult és rögtön halálát idézte elő. A másik orvadászt *Tóth* Sándor zárdorlati lakost a sörétes löveg érte s több rendű sérüléseket ejtett rajta. Ebben az ügyben a folyó hó 2-án tartották meg a törvényszéki boncolást. Jelen voltak: *Schwarz* Mór Putnok város orvosa, *Basilidesz* Barna kir. aljárásbíró, *Hubay* Béla aljegyző jegyzőkönyvvezetővel továbbá dr. *Mészáros* István kir. alügyész az ügyészség vezetője, végül Putnok város bírása és albirája és az ottani csendőrség. A szenzációs eset nagy izgalmat keltett. Targyalása valószínűleg a májusi esküdtszéki ciklusra lesz kitéve. Nagy érdeklődéssel várjuk a további fejleményeket és az igazságszolgáltatás pártatlan reparációját. Az érdekesítő és felette tanulságos főtargyalásra felhívjuk annak idején az érdekeltek és különösen a vadászó társaságok figyelmét.

Hol a rendőr? A vizkeresztli nagy vásár alkalmával a pénzügyigazgatóság előtt harmincz—negyven szekér torlódt össze, úgy, hogy majdnem egy negyed órára megakadt a közlekedés. A nagy lármá daczára azonban nem akadt rendőr, a ki rendet csinált volna, hiába kiabáltak a hátul vesztegelő kocsisok: hol a rendőr? (B-tt.)

Hű cseléd jutalma. A földmívelésügyi miniszter elismerő munkás oklevelet és bizonyos pénzjutalmat adott *Samarjay* János földbirtokos *Bán* István nevű cselédjének elismerésül 40 évi hű szolgálataért.

Táncmulatság Tamásfalán. A tamásfalusi ág. ev. énekkar saját könyvtára gyarapítására 1902. év január hó 12-én a „Gondülő“ helyiségben táncmulatságot rendez.

„Sajó Vidék“ről. Mint már megirtuk a „Sajó Vidék“ az újévben politikai lappá alakult át s a 48-as szabad eszméket hirdeti. Szerkesztője: *Korányi* György. Mint halljuk azonban, elfoglalt hivatalos állása miatt kénytelen lesz e nemes feladatáról lemondani s a szerkesztőségtől megválni.

Betöréses lopás kísérlete. Fügén *Hevessy* Benedek úri házában f. hó 6-án a vidéken kóborló szegény legények be akartak törni. Tervükkel azonban nem hajthatták végre, mert idejekorán elűzték a fiúkat.

Lopás Bátkában. *Bornemisza* Elemér bátikai földbirtokos gazdaságából f. hó 7-ike virradóra eddig ismeretlen tettesek 3 jól kibizott sertést hajtottak el. A csendőség a tetteseket nyomozza.

Mulatság. A „Három Rózsá“ nagytermében f. hó 5-ikén a „rimaszombati ifjuság“ czime alatt mulatság volt, melyről ma sem tudjuk, hogy kik rendezték, csak annyit hallottunk, hogy az kedélyes volt, — jól sikerült.

Tolvaj kereskedőség. *Kohn* Adolf helybeli esemege kereskedő szomorú napra virradt mult szombaton. Fiatal segédje *Feldmann* Jenő, ki még csak rövid idő óta volt az üzletben, pénteken f. hó 3-án éjjel zárás után alkuleszal behatolt a padlásajtón át az üzletbe, ott felnyitotta a pénzes fiókot s mintegy 400 koronát elemelt. Még azon az éjjelen kocsin Losoncra utazott s itt aztán nyoma veszett. A rendőség megindította az eljárást, azonban eredménytelenül, a lejtőre jutott kereskedőség eltűnt s szegény *Kohn* pénzének nyoma veszett.

Az első farsangi estély Tiszolozon. A „Hámori“ vendéglő rózsá-lugassá, tündér szép kertté változott át e hó 5-ének estélyére. Soha szebb tavaszi virágos mezőt, festőibb képet még férfi szem nem látott, mint a milyenben mi itt gyönyörködhetünk. Az már még sem járja, hogy annak a csunya óráknak, a máskor oly lassan mászó mutatója, ilyenkor csak úgy reptél, csak úgy száguld. Tiszoloz kiesiny női csoportjának legszebb virágai: asszonyai és leányai egy csoportba kötve, jaj azt látni kellett! Óh mamák, mamák miért nem hallgattok reánk, a mikor — már nem is tudom hányadik — kis negyedóráskaért könyörgöttünk, akkor talán még most is járnók. Kitérő jó kedv, zsongó élet, édesen csengő kacaj, egy pillanatra nem szűnő kedélyes tánc, intim barátság fűszerezte ez igazán feledhetetlen kedves estélyt. — Ime a hölgyek névsora: *Botár* Gyuláné, *Basilidesz* Kata, *Kohn* Albertné, *Lányi* Róbertné, *Lányi* Irénke, *Lányi* Lola, *Paumla* Mariska, *Rácz* Endréné, *Rácz* Erzsike, dr. *Schwarz* Márkné, *Schwarz* Jolánka, *Schwarz* Lajosné, *Schwarz* Magda, *Szamovolszky* Ilonka és *Szivák* Emilné. — s.

Vásári tudósítás. Országos állatvásár Rimaszombat január 7-én (városi m. kir. állatorvos tudósítása.) Felhajtottak: szarvasmarha 1924; ló 1369; sertés 361; összesen = 3654 drb. állat. Megelőző évben tartott vizkeresztli vásárhoz képest a felhajtás 747 drbbal több. — Vásári forgalom általában elég jó, mivel kereskedőkben nem volt hiány. Legélénkebb forgalom nyilvánult a levágásra alkalmas javított ökrök, a friss fejős tehének s a hizott sertések között; lóvásárban lanyhább forgalom mutatkozott. — Eladott: ló 95; ökrök 317; növendék marha 67; tehén 130; szopos borjú 27; selejtes bika

15; sertés jobbadán hizó 203; összesen = 854 drb. állat. Vasuton elszállított ezekből, Szepességre 6 drb. ló; Nyitra 25, Győrbe 18 drb. igás; Budapest, Bécs, Teschen és Morva-Osztrauba 132 drb. vágó, másfelé 65 drb. marha; összesen = 246 drb. — Árakat illetőleg a hizott sertések árai az élénkebb kereslet folytán némileg emelkedtek. Szarvasmarha vásárban szilárd, lovak között esőköknő üzlet irányzat fejlődött ki. Árak: magyar fajú igás ökrök 1. oszt. 640—850 kor., középmínőségű 520—640 kor., levágásra, hizalásra 360—520 kor. páronként. Javított ökrök élősúly szerint Kgramonként 54 fill. 10 % levonással. Friss fejős tarka tehének 160—240 kor., vágni való 100—180 kor. szopos borjak 30—56 kor. darabonként. Könnyebb igás lovak drbjá 160—240 kor., koci lovak 240—320 kor. Hizott sertések 60 koronától—124 koronáig, a hizás foka szerint.

Nyugtázás. A rimaszombati polgári olvasókör ifjusága által rendezett Sylveszter-est alkalmával a bevétel volt: belépti díjakból és felülfizetésekből 200 kor. — fill. kiadása . . . . . 122 kor. 24 fill.

maradvány . . . . . 77 kor. 76 fill. Köszönettel nyugtazzuk a következő szíves felülfizetéseket: *T. Schulhof* Pál, ifj. *Glauf* Pál és *Klein* Mór urak 2—2 kor., *Buzágh* János, *Pásztor* András, *Csordás* Lajos, *Varga* Lajos, *Lévai* Izsó és *Bánik* György urak 1—1 kor., *N. N.* 20 fill., összesen: 12 kor. 20 fillér. *Rónay* Gyula pénztárnok.

Nyugtázás. A f. hó 5-én a helybeli ifjuság által a „Három Rózsán“ megtartott táncmulatság bevétel volt . . . . . 131 kor. 78 fill. kiadása . . . . . 121 kor. 32 fill.

maradvány: 10 kor. 46 fill.,

mely összeg a helybeli felállítandó apáca-zárda alap javára a róm. kath. olvasó egylet elnökségének adatott át, hogy azt a nevezett ezéla helyezze el. — Felülfizettek: *Stolcz* Zsigmond, *Molnár* Lajos, id. *Lipthay* Andor, id. *Uhrin* János, és ifj. *Hollósy* József urak 1—1 koronát, ifj. *Simon* János és *Vályi* József urak 60—60 fillért, *Mázik* Jánosné 40 fill., *Senka* József és *Klohan* Antal urak 20—20 fillért, kik nemes adakozásukért fogadják a rendezőség legőszintébb köszönetét.

Nyugtázás. A nyustyai ifjuság által rendezett Sylveszter-estély javára a következő hölgyek és urak voltak szívesek felülfizetni: *Birnstingel* A. 4 kor., *Gloser* J. 2 kor., *Gottlieb* J.-né 3 kor., *Grossberger* J. 5 kor., *Grosszmann* V. 40 fill., *Hrebenda* A. 2 kor., *Molitorisz* Z.-né 6 kor., *Paulovics* J. 3 kor., *Purjesz* J.-né 2 kor., *Schmidt* Bernát 5 kor., *Solcz* A. 2 kor., *Steinhausz* B. 5 kor., dr. *Szelényi* J. 6 korona. A n. é. közönség b. pártfogásáért fogadja hálás köszönetünket. Nyustya, 1902. anuár 5. A rendezőség.

Magán-hirdetések.

Pályázati hirdetés

a rimaszombati egyesült protest. főgimnázium részére emelendő új épület tervének és költségvetésének elkészítésére.

A pályázati feltételek a következők:

1. A pályázatban csakis magyar honpolgárok vehetnek részt.

2. Az épület tervezésénél a m. kir. vallás- és közoktatási miniszter 6125. sz. rendeletével kiadott „Utastás“ az irányadó. A részletes építési program, egyéb pályázati feltételek, a telek helyszín-rajza, valamint a munka és anyag-árak a gimnázium igazgatójától szereshetők be.

3. Készítendő minden emeletorról egy alaprajz, a szükséges homlokzatok és metszetek 1: 100 léptékben, melyhez műszaki leírás és reális előmértet s költségvetés csatolandó.

4. Az épület összes felépítési költségei, a butorzatot kivéve, 220—230 ezer koronát tehetnek.

5. Benyújtási határidő bezárólag 1902. márczius 1. A tervek jellegű levél kíséretében a gimnázium igazgatói irodájába küldendők.

6. Pálya-díjak: első díj 1000 korona, a második 600 korona, a harmadik 400 korona. Fenntartja a gimn. igazgató-választmánya azon jogot, hogy a pálya-díj nyertes tervei mindenikét a kivételnél tetszése szerint felhasználhassa.

7. A beérkezett tervek felett szakvélemény meghallgatása után az építető bizottság javaslata alapján a gimnázium igazgató-választmánya dönt.

Rimaszombat, 1902. január 4.

Kubinyi Aladár,
elnök.

Bodor István,
igazgató.

Kiadó üzlethelyiség és lakások.

Rimaszombatban, a Deák Ferencz-utca 8-ik szám alatti házban levő üzlethelyiség bolti állványokkal 1902. év április hó 1-től bérbé kiadó, esetleg a bolti állványok örök áron is eladók; továbbá: a Ferencz-utca 6. szám alatti házban a kir. közjegyzői hivatal tőzsomszédságában egy 3 szobás utcai lakás **azonnal** — ugyanott több nagyobb lakás **f. évi május hó 1-től** bérbé kiadó. Bérelni szándékozik felvilágosítást **Benyó Béla** tulajdonosnál nyerhetnek.

Együttal van szerencsém az igen tisztelt közönséget értesíteni, miszerint az ez idején termésti és kiváló jó minőségű **almágyi szőlőben termett 6- és új boraimnak peosótelt üvegekben, valamint hordónkénti eladását megkezdtem.**

A ki tiszta, valódi, egészséges jó bort akar élvezni, forduljon hozzám teljes bizalommal.

Kiváló tisztelettel

10—*

Benyó Béla, szőlőbirtokos.

Meghívás.

A **putnoki takarékpénztár részvénytársaság** t. részvényesei **Putnokon a Vám vendéglő nagytermében 1902. évi január hó 29-én d. e. 10 órakor tartandó**

rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívotnak.

Közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése.
  2. Mérleg és számadás előterjesztése.
  3. Tiszta jövedelem feletti intézkedés.
  4. Három felügyelő-bizottsági és négy igazgatósági tag választása.
- Putnok, 1902. január hó 1-én.

Az igazgatóság.

Üzletmegnyitás.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönségnek nagybecsű tudomására hozni, hogy hazatértem Rimaszombatba, **Erzsébet-tér 23-ik szám alatt, a régi vármegyeház épületében**, folyó december hó 21-én a legmodernebb módon berendezett

borbély és fodrász üzletet

nyitottam. Amidőn ezt tudatni szerencsém van, egyuttal kérem nagybecsű pártfogásukat. Célom a nagy tisztaság, kiváló előzékenység és udvarias kiszolgálást mellett szives jóindulatukat kiérdemelni.

Rimaszombat, 1901. december 20.

Kiváló tisztelettel

PERECZ BÉLA.

3-3

Csődtömegeladás.

Hámos Zoltán csődtömegéhez tartozó cserencsényi 1, 15, 39, 47, 66. és a felső-pokorági 20. számú telekjegyzőkönyvben foglalt szántóföld, erdő, rét és legelőből álló, mintegy kétszázhatvan ezer korona becsértékű ingatlanok a csődválasztmány határozata folytán zárt ajánlatok útján eladtnak. Venni szándékozók tartoznak az általuk megajánlott vételár 5%-át bnatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat **1902-ik évi január 20-ik napjának déli 12 órájáig** alólírott csődtömeggondnoknál benyújtani. A bnatpénz lehet készpénz, óvadékképes értékpapír és teljes fedezetet nyújtó magánkötvény.

A tagosított birtok áll: 226 katasztrális hold 680 □-öl szántóföld, 47 katasztrális hold 174 □-öl első minőségű rét, 22 katasztrális hold 823 □-öl legelő és 495 katasztrális hold 1140 □-öl erdőből, jó karban levő gazdasági épületekkel ellátva. Van hozzá kényelmes uri lak 12 szobával és 4 katasztrális hold 512 □ kerttel. A birtok tejjgazdaság berendezésére is nagyon alkalmas.

Vételi ajánlatot lehet tenni az egész birtokra, vagy külön-külön a szántóföldre, rétre és erdőre, melyen 25000 korona becsértékű vágható fa van. Külön ajánlat esetén világosan megjelölendő, hogy az ajánlat a birtok melyik részére tétetik.

A csődválasztmány a beérkezett zárt ajánlatok felett **1902. évi január hó 20-ik napjának délutáni 3 órájára** kitűzött gyűlésen határoz és fentartja magának a jogot, hogy az ajánlatok közül szabadon választhat. — Rimaszombat, 1901. december hó 22-én.

Bodon József,

ügyvéd, csődtömeggondnok.

2-2

A tornallyai járás főszolgabirjától.

Pályázati hirdetmény.

40. kig sz. — A lemondás folytán üresedésbe jött **gömörpanyiti körjegyzőségnek** választás útján leendő betöltésére ezennel pályázatot nyitok.

A körhöz tartoznak Gömörpanyit székhelyi: Beretke és Csoltó községek.

A körjegyző évi fizetése az anyakönyvi munkálatokért járó állami javadalmazás. Irodai lakbér és utazási átalánnyal együtt egyezerháromszáz korona, külön munkálatokért vármegyei szabályrendelettel megállapított munkadíjak.

Pályázni kívánók felhivatnak, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-a s illetve az 1900. évi XX. t.-cz. 3. §-ában jelzett okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket hivatalomhoz az **1902. évi január hó 23-áig** annyival is inkább adják be, mivel a később beérkezett pályázati kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

A választás Gömörpanyit községében az 1902. évi január hó 25-ik napjának délelőtti 10 órájkor fog megejtetni.

Tornallya, 1902. január hó 2-án.

1-3 **Szentmiklóssy,** főszolgabíró.

Eladó lóhere és széna.

Mintegy 250-300 métermáza lóhere és 100 métermáza kitűnő széna eladó. — Venni szándékozók forduljanak **özv. Balogh Samuné** urnőhöz **Serkébe**.

Hirdetmény.

677. sz. — Alulírt kiküldött kir. bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszécsi kir. járásbíróságnak 1901. évi 95/3. számú végrehajtást rendelő végzése következtében **dr. Krausz Gyula** javára, **Sz. Dávid István** ellen 50 korona tőkekövetelés és járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával felülfoglalt és 661 koronára becsült ingókra a rimaszécsi kir. járásbíróság 1901. V. 450/2. sz. végzésével a további eljárást elrendelte, az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében jelen az árverést elrendelő végzést helyettesítő árverési hirdetményt egy a fentnevezett végrehajtó, mint a foglaltató és felülfoglaltatók részére is —

a mennyiben ezek az árverés kitűzéséhez szükséges kielégítési joggal bírnak, avagy ezt időközben jogérvényesen nyertek volna — kibocsátatik, illetve az árverés kitűzetik; — az árverésnek a fent idézett törvényezikk 114. §-a értelmében Csizben, a helyszínen leendő megtartása céljából határidőül **1902. évi január hó 13-ik napján** délelőtti 10 órája kitűzetik, a mikor a bíróság le- és felülfoglalt ingók, ugymint: vendéglői berendezés, székek, asztalok, lámpák, edények, üvegek, tűz hely a legtöbbet ígérőnek a 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldött írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik. Kelt Rimaszécsen, 1901. évi decz. hó 28-ik napján.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Ritka alkalom

kiváló magyar műveknek rendkívül leszállított áron való beszerzésére!

RÁTH MÓR

köznevelés szerint több mint négy évtizeden át száz és száz oly művel gazdagította irodalmunkat, melyekről a jó öreg Toldy Ferencz irodalmi kézikönyvében azt írja, hogy azok

irodalomtörténetünk legfényesebb lapjain vannak megörökítve.

A kiadót az agkor árnyai nyugalomra és arra intik, hogy kiadói tevékenységét immár az elkerülhetlen aktuális és folytatolagos művek szorítsa Elhatározta tehát kiadási készleteinek tetemes és többnyire valóban elévületlen becsű részét **teljesen leszállított áron** ajánlani fel a művelt könyvtáraknak, kulturális, nép- és más nyilvános könyvtáraknak, kaszinóknak, önképzőköröknek stb. — Ezen művek jegyzéke, mely a mai irodalmi túlprodukczió és hajza áramlatában is méltó a könyvtárak figyelmére, és mely számos ünnepi ajándékokra alkalmas értékes műveket — első kiadásokban és oly fényes díszkötésekben, a minők a könyvtárczra sohasem jutottak — is tartalmaz, komoly reflektánsoknak bérmentve rendelkezésére áll.

RÁTH MÓR, Budapest, Haas-palota.

Ez alkalommal ajánlom a közönség pártfogásába

könyvkereskedésemet

is, **1857-ben** az abszolutizmus legsötétebb melyet germanizáló éveiben annyi vesztély és üldözés között mint magyar nyelvű, de világ-irodalmi üzletet alapítottam. Ezen üzletem állandó szállítója a nagy országos központi és számos vidéki könyvtárak és az ország minden osztályú intelligenciájának jóakarataival, bizalmával, sőt barátságával folyton díszkedhetik.

Sok évi szívélyes viszony Páris, London, Róma, Németország, egy fővárosunk legelőkelőbb kiadóival, képessé teszi könyvkereskedésemet a mai nagy concurentiával is megküzdeni, ide érve a bel- és külföldi antiquáriusokat is, ilykép jó lélekkel biztosíthatom a t. közönséget, hogy **minden irodalmi megbízás a legszigorúbban, legjutányozottabban és a legszigorúbb lelkiismeretességgel intéztetik el!**

Hirdetmény.

5734. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Lusztig Menyhért** végrehajtónak **ifj. Simon András** végrehajtást szenvedő elleni 72 korona tőke s járuléka iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Alsó-Pokorági községben fekvő s az alsó-pokorági 18. sz. tjkönyvben A. I. 1-21. sorszám alatt foglalt ifj. Simon András 3/16. urbéri telek birtokára és az alsó-pokorági 72. sz. tjkönyvben foglalt urbéri erdőlegelőből a B. 110. alatti ifj. Simon András 180/15480-ad részben megillető jutaléka 1118 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1902. évi január hó 16-ik napjának** délelőtti 10 óráját Alsó-Pokorági községében, a községi bíró házához tűzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a becsáron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 111 korona 80 fillért készpénzben vagy az 1882. LX. törvényezik 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bnatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni. — Rimaszombati kir. törvényszék mint tkkvi hatóság, 1901. évi október hó 8-án.

Kálniczky, kir. törvszéki bíró.

Hirdetmény

6299. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **bellényi ev. ref. egyház** végrehajtónak **Huszt János** végrehajtást szenvedő elleni 143 kor. 66 fillér tőke s járuléka iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Bellény községben fekvő s a bellényi 11. sz. tjkönyvben foglalt 18. hrzi számú belsőségből, azon épült 9. sz. a házból 11. hrzi számú kertből és 3-26. sorszám alatt foglalt külsőségből a B. 2. 6 alatti Huszt Jánost 5/12-ed részben megillető jutaléka 2742 koronában megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1902. évi márczius hó 17-ik napjának** d. e. 10 óráját Bellény községében, a községi bíró házához tűzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a becsáron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 274 korona 20 fillért készpénzben, vagy az 1882. évi 60. törvényezik 42. §-ában jelzett és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bnatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

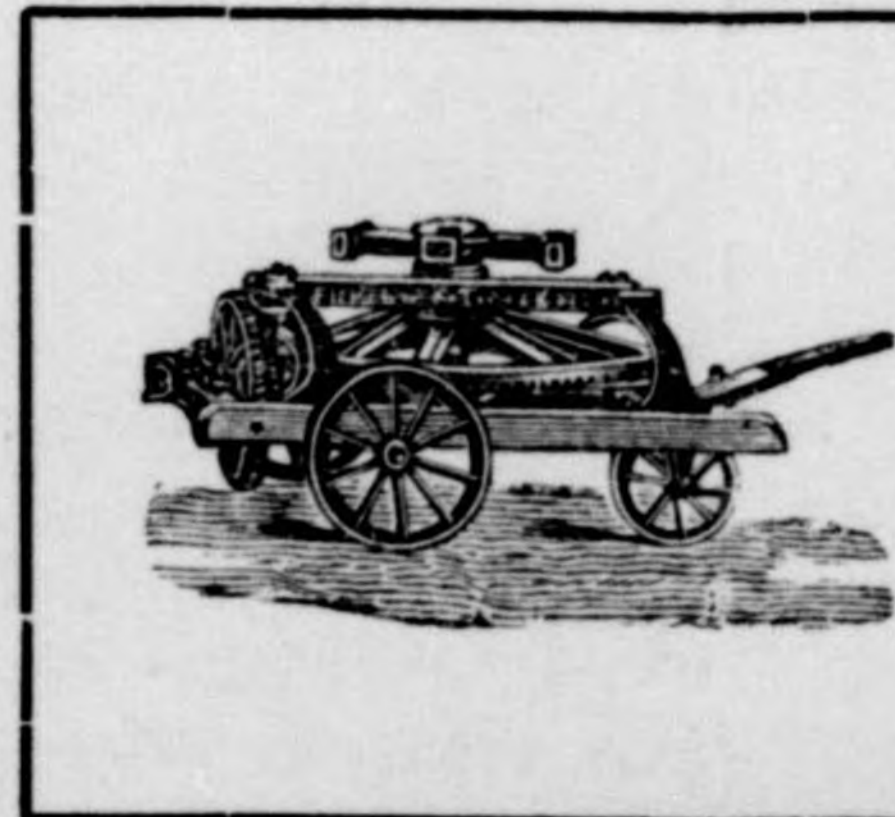
Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1901. évi november hó 13-án.

Kovács, kir. törvszéki bíró.

FLEISCHER és TÁRSA

gazdasági gépgyára és vasöntője Kassán, Vám-utca II.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jóhírnevű gépeit, nevezetesen:

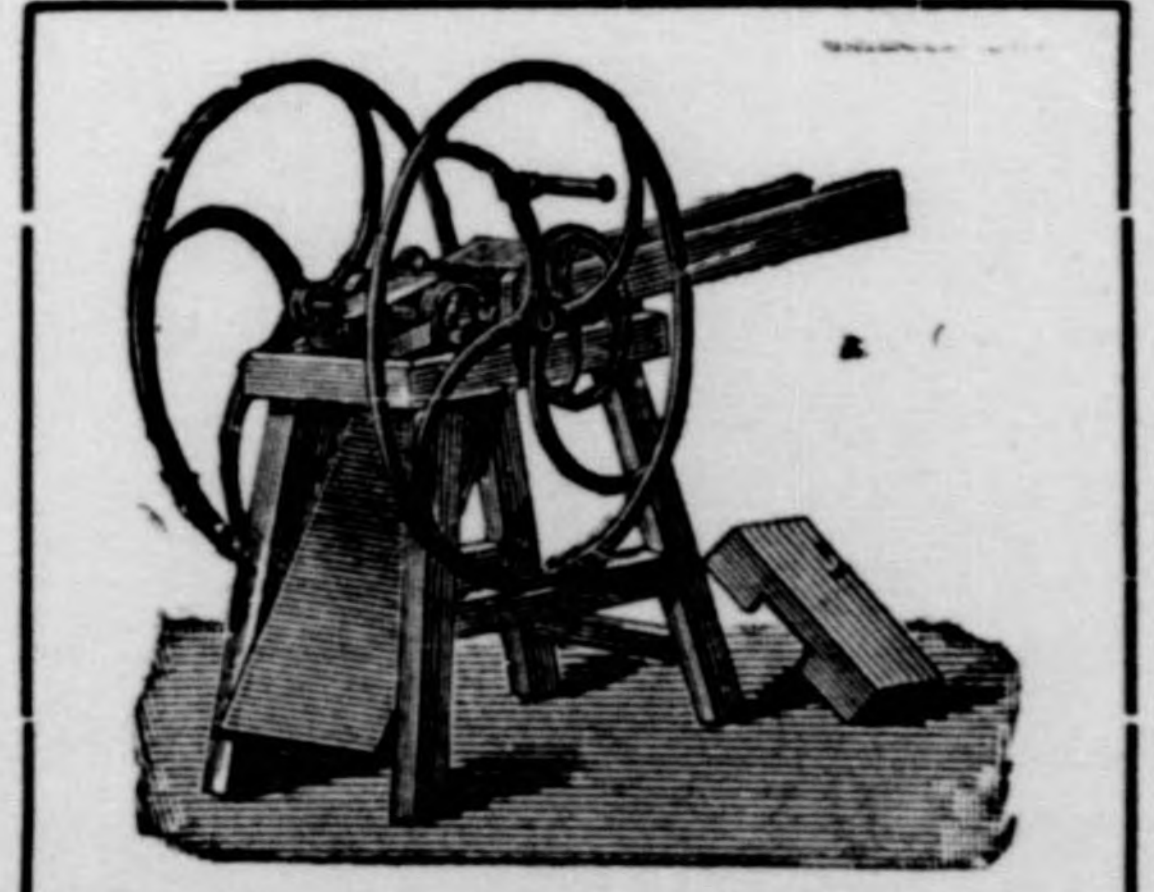

Szecs-kavágókat, kézi- vagy járgányhajtásra.

Répavágókat és tengeri morzsolókat.

Olajsajtolókat és olajmag-pörkölőket.

Olajmag-zuzókat, — továbbá **Örlő és daráló malmokat.**

Progress-tisztító gépeket, lisztosztályozó hengereket, szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat, szeszgyár-berendezések stb.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban. — Gazdasági gépeink képes-, valamint öntőgépek gyártmányai árjegyzékét kívánatra bérmentve küldjük.